

ହଠାତ୍ ହାଓଯାଇ ଭେଦେ

ଦିନଟାର କଥା ଆମାର ଖୁବ ମନେ ପଡ଼େ । ମହାପ୍ରମୀ । ଚାରିଦିନକେ ପୁଜୋର ଶୁଭମାସ । ଉତ୍ସବେର ଆମମେ ଯାତୋଯାରୀ ସକଳେ । ନବବକ୍ଷେତ୍ରର ଛେଯାଯ ଅବାର ମନେଇ ନନ୍ଦନ ରଙ୍ଗ ଲେଗେଇ । ଆମାର ମନେ ବାନ ପଡ଼େନ ତା ଥେବେ । ଶରତେର ରୋଦେର ଆଲାଦା ଏକଟା ଆମେଜ ଆହେ । ବନ୍ଧୁମଙ୍ଗେ ଦିନଟାର ମତ ମନ୍ତାଓ ବାଲମଣେ ହୁଏ ଉଠେଇ । କି ଯେ ଭାଙ୍ଗାଇଛି । ଗତକାଳ ରାତ୍ରି ପ୍ରେ ନିମ୍ନଲିଖ କରେ ଗିଯେଇ ଓଦେର ବାଢ଼ିତେ ଆଜ ଦୁଃଖବେଳା ଥାବାର ଜନା । ଏକହି ସର୍ଜେ ପଡ଼ି ଆମରା । ବନ୍ଧୁଦେର ବାଟିରେ ଆର କୋନରକମ ସମ୍ପର୍କ ନେଇ ଆମଦେର ମଧ୍ୟେ । ରାତ୍ରି ଅସମ୍ଭବ ଚାପା ପ୍ରକୃତିର । ସବ ସମୟ ଗାଁର, ଆୟୁଷ । ଭୀମଗ କମ କଥା ବଲେ । ଏଦିକେ ଆମି ଅସମ୍ଭବ ଛଟଫଟେ ହରୋଡ଼ବାଜ । ବନ୍ଧୁରା ବଲେ ବାଚସପତି । ତବୁ କି କରେ ଯେ ଆମଦେର ବନ୍ଧୁ ହଲ ତାଇ ଭାବି । ଆସମେ ଅନା ଛେମେଦେର ଥେବେ ଆଲାଦା ଧରନେର ବଲେ ବରାବରାଇ ଓକେ ଆମାର ଭାଙ୍ଗାଇଗଲା ।

ତଥନ ଆମାର କଣ୍ଠ ଭାବକ । କିନ୍ତୁ ରାତ୍ରି କୋନଦିନଓ କୋନରକମ ଭାବକତାର ଧାର ଧାରତ ନା ବଲେଇ ହୃଦ ଓକେ ଆରଓ ବୈଶ ଭାଲ ଲାଗନ୍ତ । ପ୍ରେମ ଭାଲବାସା ନିଯେ ନାନାରକମ ଗର୍ବ ହତ ଆମଦେର । ଏକେକଜନେର କାହେ 'ପ୍ରେମ'—ଏର ଅର୍ଥ ଏକେକରକମ । ବୈଶ ମନେ ଆହେ ରାତ୍ରି ବଜାନ୍ତ ପ୍ରେମ ମାନେ କି ଜାନ ? ପ୍ରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେରଗା, ଯ ଅର୍ଥାତ୍ ମହା । ପ୍ରେମ ହଲ ମହା ପ୍ରେରଗା । ଅର୍ଥାତ୍ ଯା ମହା ପ୍ରେରଗା ଦେଇ । ରାତ୍ରି କଥା ବଲନ୍ତ ଖୁବ କମ । କିନ୍ତୁ ତାର ମଧ୍ୟେଇ ସେ ଯେ ଦୁ'ଏକଟା କଥା ବଲନ୍ତ ଆମି ମୁଝ ହେଁ ଶୁଣନ୍ତାମ । ପ୍ରେମପତ୍ର ଦେଇଛି ଅନେକ । କିନ୍ତୁ ରାତ୍ରିର ଭାମାର 'ପ୍ରେମ' ପାଇନି ତଥନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ସକଳ ଥେବେଇ ସେଦିନ ପ୍ରସ୍ତୁତି ନିଛି ଓର ବାଢ଼ିତେ ଯାବାର । କଥା ଆହେ ଏକଟା ଜାୟଗାଯ ଦାଁଡାବେ ଓ । ଓଦେର ପାଡ଼ାର ପୁଜୋତେଇ ଅଞ୍ଜଳି ଦେବ । ସାଜଗୋଜ କରେ ନିଦିଲ୍ପିତ ଜାୟଗାଯ ଗିଯେ ଦାଁଡାଲାମ । ଓ ଠିକ ସମୟେଇ ହାଜିର । ପୁଜୋର ଦିନ ବଲେ ସକଳବେଳା ଯିନିବାସେ ଜାୟଗାଓ ପେହେ ଗେଲାମ ପାଶାପାଶ । ସବ୍ରମ ପୌଛନାମ ତଥନ ଅଞ୍ଜଳି ଦେଓଯା ।

ମନେ ଓର ହେଁଛେ । ଓର ପରମେ ଦୁଃଖ ସାଦା ପାଜାମ୍ବା ପାଞ୍ଜାବୀ । କି ଭାଲ ଯେ ଲାଗେଇଲ । ଦୁ'ଜନେ ଅଞ୍ଜଳି ଦିଲାମ ଏକମେ । ଯନନ୍ତା କି ଏକ ଭାଲ କାହାଯା ତବେ ଗେଲ । ଓଦେର ବାଢ଼ିତେ ଏଖାମ । ବାଢ଼ି ଫୌକା ବଜାଲେଇ ଚଲେ । ଘରେ ଓର ଓ ଆର ଓର ଯା । ଘରେ ତୁଳାନ୍ତେ ତୁଳାନ୍ତେ ରାତ୍ରି ବଜାଲ, 'ମିଳନେର ପ୍ରଥମ ଦିନେ ବାଁଶ କି ବଲେଇଲ ।'

ଆମି ବରଜାମ, 'ସେ ବଲେଇଲ, ସେଇ ମାନୁଷ ଆମାର କାହେ ଏଇ ଯେ ଛିଲ ଦୂରେ ।' ରାତ୍ରି ବଜାଲ, 'ଆର ବାଁଶ ବଲେଇଲ, ଧରିଲେ ଯାକେ ଧରା ଯାବା ନା, ତାକେ ଧରେଇ, ପେଜେତେ ସକଳ ପାଓଯାକେ ଯା ଛାଢିଯେ ଯାଇ ତାକେ ପାଓଯା ଗେଲ ।' ହାପିତେ ଗରେତେ ମେତେ ଉଠିଲାମ ଦୁ'ଜନେ ।

କିନ୍ତୁକୁଳପ ପରେ ରାତ୍ରି ବଜାଲ, 'ଧରେ ତାହା । ଥାବାର ଘରେ ଗିଯେ ଦେଖି ସବ ସାଜାନ । କେବୁ କୋଥାଓ ନେଇ । ଅବାକ ହେଁ ଓର ଦିକେ ତାକାନ୍ତେ ଓ ବଜାଲ, ଯା ତୋମାର ସାମନେ ଆସନ୍ତେ ଲଜ୍ଜା ପାଞ୍ଚେନ । ଆମିଓ ଯେଣ ହାଫ ହେବେ ବାଚଲାମ । ଅଞ୍ଜଳି ଏକଟା ଲଜ୍ଜା ସଂକୋଚ ଆମାଯ ଯିବେ ଧରେଇଲ । ଥାଓଯା ଶେ ହବାର ପର ଓର ଘରେ ଗିଯେ ବସିଲାମ । ଆର ଠିକ ତକ୍ଷନି ଓର ହୁଏ ଗେଲ ଆମାର ପେଟିର ଡିତର ସେଇ ଭାଲା ଆର ସଞ୍ଚାପ । ମାବେ ମାବୋଇ ଏରକମ ଅସହ ଭାଲା ହତ ଆମାର ପେଟ । ଓ ଜାନତ । ଅନେକ ଚିକିତ୍ସା କରେଛି । କମତ ନା । ଏମନ କୋନ ଓସୁଧ ଓ ଆମାର ଜାନା ଛିଲ ନା ଯେତା ଥେଲେ ଆପାତତ ଆମାର ସଞ୍ଚାପ କରେ । ଜାମିଟ ବାଢ଼ିତେ ଲାଗିଲ ସଞ୍ଚାପ । ଆର ଥାକୁକ କରିଲାମ । ଜାନି ତୋ, କୋନ ଲାଭିଇ ହବେ ନା । ଓ ଅଛିର ହେଁ ନିଜେ ଏକ ପ୍ଲାସ ଜଳ ଖେ ଆମାକେ ଓ ଥାଓଯାଲ । ଓର ପାଶାଚାରି ବନ୍ଦହେ ଆର ମାବେ ମାବୋଇ ମାଥାଯା ହତ ଦିଲେ ଜିଙ୍ଗେସ କରାଇ, ଖୁବ କଷ୍ଟି ହେଁଛେ ତୋମାର ? କି କରିବ ବଳ ? କିମେ କମାବ ? ଆମି କୋନ ଉତ୍ତର ଦିତେ ପାରିଛିଲାମ ନା । ହଠାତ୍ ହଠାତ୍ ଅପତାଶିତ ଭାବେ ଓ ବିଛାନାର ପାଶେ ବସେ ପଡ଼ିଲ । ଓର ମୁଖେ ଚୋଖେ ଦାରଗନ ଉତ୍ସକଟା । କି କରିବ କିନ୍ତୁଇ ବୁଝେ ଉଠିତେ ପାରାହେ ନା । ହଠାତ୍ ଦେଖି ଓର ମୁଖ୍ୟଟା ଆମାର ମୁଖେର ଖୁବ କାହେ । ଆର ନିମୋମେ ମଧ୍ୟେଇ ଓର ଟୋଟି ଦୁଟୋ ଆଗତ ଭାବେ ହୁଏ ଗେଲ ଆମାର ଟୋଟି । ଓର ମୁଖ ଦେଖେ ସେଇ ମୁହଁତେ ମନେ ହଞ୍ଚିଲ ଆମାର ସମୟ ସଞ୍ଚାପକେ ଯେଣ ଓ ଶୁଣିନିତେ ଚାହିଁ । ଅସହ ସଞ୍ଚାପର ମଧ୍ୟ ଆମାର କାହାକେ । ଓର ଦିକେ ତାକାନ୍ତେ ପାରିଲାମ । ଚୋଖ ବନ୍ଦ ହେଁ ଗେଲ । ଆର ତଥନାଇ ଅନୁଭବ କରିଲାମ, ପ୍ରେ କି ? ଭାଲବାସା କି ଜିନିସ । ଆବେଗେ ଅଛିରତାଯା ଉତ୍ସକଟାଯା ଓ ମେ ପରିବ ତୁମନ ଏକେ ଦିଲେଇଲ ଆମାର ଟୋଟି, ଆଜ ଏହି ଏତ ବଚର ପରେତ ତା ଆମାର କାହେ ସତି ରାଜାର ଧନ ଏକ ମାନିକେର ଚେହେ ଓ ମୂଳାନାମ ।

ଦୀପା ତଳାପାତ୍ର